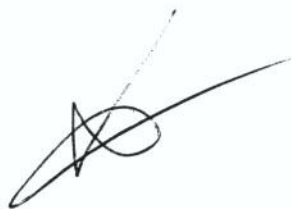

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός Αποφάσεως

99 /2013

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

(Τακτική Διαδικασία)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Δημήτριο Κουλαξίζη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μαρία Λουτράρη, Πρωτοδίκη, Πάνο Μελανούρη, Πρωτοδίκη - Εισηγητή και από τον Γραμματέα Γεώργιο Ζορμπά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 14η Δεκεμβρίου 2011 για να δικάσει α) την από 21.02.2008 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 87/ΤΠ 87/2008 ανακοπή, β) τους από 30.11.2008 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 611/ΤΠ 611/2008 πρόσθετους λόγους επί της ως άνω ανακοπής και γ) τους από 20.10.2009 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 648/ΤΠ 648/2009 πρόσθετους λόγους επί της ίδιας ως άνω ανακοπής:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ: κατοίκου
Λεχαίου Κορινθίας, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Αντωνίου Πατπά.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «Εμπορική Bank», που εδρεύει στην Αθήνα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Νίκης Θωμαΐδου.

Ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή α) η από 21.02.2008 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 87/ΤΠ 87/2008 ανακοπή τους, , η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί αρχικώς για την δικάσιμο της 14.01.2009 και, κατόπιν αναβολών, για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο, καθώς και β) οι από 30.11.2008 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 611/ΤΠ 611/2008 πρόσθετοι λόγοι επί της ως άνω ανακοπής, οι οποίοι προσδιορίστηκαν αρχικώς για τη δικάσιμο της 11.11.2009 και, κατόπιν αναβολών, για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκαν στο πινάκιο και γ) οι από 20.10.2009 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 648/ΤΠ 648/2009 πρόσθετοι λόγοι επί της ίδιας ως άνω ανακοπής , οι οποίοι προσδιορίστηκαν αρχικώς για τη δικάσιμο της 14.04.2010 και, κατόπιν αναβολών, για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκαν στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου η από 21.02.2008 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 87/ΤΠ 87/2008 ανακοπή, καθώς επίσης και οι από 30.11.2008 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 611/ΤΠ 611/2008 πρόσθετοι λόγοι ανακοπής, αλλά και οι από 20.10.2009 και με αύξοντα αριθμό καταθέσεως δικογράφου 648/ΤΠ 648/2009 πρόσθετοι λόγοι ανακοπής. Οι παραπάνω υποθέσεις πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν, διότι είναι συναφείς, διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρα 31, 246, 285 ΚΠολΔ).

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

Ο ανακόπτων, για τους λόγους που εκθέτει στην ανακοπή και τους πρόσθετους λόγους της ανακοπής του, ζητεί να ακυρωθεί η με αριθμό 23/2008 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης το συνολικό χρηματικό ποσό των 434.825,48 Ευρώ, νομιμοτόκως από 03.10.2007, με το ισχύον συμβατικό επιτόκιο και με εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων πλέον εξόδων, για απαίτηση προερχόμενη από την αναφερόμενη στην ανακοπή υπ' αρ. 2346/04.09.1996 αρχική σύμβαση πίστωσης με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό, την από 19.11.1996 πρόσθετη πράξη αυτής, καθώς και τις υπ' αρ. 2346/18.02.2000, 2346/28.03.2001, 2346/25.05.2001, 2346/26.04.2002 και 2346/26.02.2003 (αυξητικές) πράξεις μεταβολής ύψους της ανωτέρω πίστωσης, τις οποίες σύναψε με την καθ' ης η ανακοπή.

Η ανακοπή με τους πρόσθετους λόγους αυτής ασκήθηκαν εμπρόθεσμα, δηλαδή η ανακοπή εντός της νόμιμης προθεσμίας των δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την επίδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής στον ανακόπτοντα (άρθρο 632 παρ. 1 ΚΠολΔ), καθώς η μεν ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής επιδόθηκε σ' αυτόν την 05.02.2008 (βλ. τις υπ' αρ. 5188 Γ' /05.02.2008 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Κορίνθου Βασιλικής Κακαναράκη - Προύντζου), η δε υπό κρίση ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή την 22.02.2008 (βλ. την υπ' αρ. 2395 Β' /22.10.2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Κορίνθου Στυλιανού Κυδωνάκη), ενώ τα δύο (2) δικόγραφα των πρόσθετων ανακοπής επιδόθηκαν στην καθ' ης η ανακοπή την 12.01.2009 και 03.11.2009 αντιστοίχως (βλ. τις υπ' αρ. 4558 Β' /12.01.2009 και 7431 Β' /03.11.2009 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Κορίνθου Στυλιανού Κυδωνάκη), δηλαδή εντός της νόμιμης προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών πριν από τη συζήτηση, που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 585 παρ. 2 ΚΠολΔ, η οποία εφαρμόζεται και επί της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής (βλ. ΑΠ 298/2010, ΝΒ 2011, 979). Περαιτέρω, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρονται για να δικαστούν από το Δικαστήριο αυτό κατά την τακτική διαδικασία, κατά την οποία δικάζεται και η διαφορά από την απαίτηση, για την οποία εκδόθηκε η ανωτέρω διαταγή πληρωμής (άρθρα 632 παρ. 1 και 3

ΚΠολΔ). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή η ανακοπή και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής και να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και η ουσιαστική βασιμότητα των λόγων τους.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 47, 64, 67 του Ν.Δ. 17-7/13-8-1923 "περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών", 112 ΕισΝΑΚ, 668 ΕμπΝ και 361, 436, 438 ΑΚ συνάγεται ότι αλληλόχρεος (ή ανοιχτός ή τρεχούμενος) λογαριασμός υπάρχει όταν δύο πρόσωπα συμφωνούν με σύμβαση να μην επιδιώκονται ή διατίθενται μεμονωμένα οι εκατέρωθεν απαιτήσεις, που προκύπτουν από τις μεταξύ τους συναλλαγές, αλλά να φέρονται σε κοινό λογαριασμό με σκοπό να εκκαθαρίζονται και να αποσβέννυνται κατά το κλείσιμο του λογαριασμού αυτού, που θα γίνεται κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα, με τρόπο ώστε μοναδική μεταξύ τους απαίτηση να αποτελέσει το κατάλοιπο του λογαριασμού, που τυχόν θα υπάρχει. Βασικό στοιχείο της έννοιας του αλληλοχρέου λογαριασμού είναι η ύπαρξη συμφωνίας υπαγωγής σε κοινό λογαριασμό απαιτήσεων και των δύο μερών και συνεπώς δεν υπάρχει αλληλόχρεος λογαριασμός, εάν δεν υπάρχει η δυνατότητα, τουλάχιστον, αποστολών και από τα δύο μέρη. Η ύπαρξη απλώς της δυνατότητας αυτής είναι αρκετή για να υπάρχει αλληλόχρεος λογαριασμός και είναι αδιάφορο εάν πραγματικά έγιναν κατά τη διάρκεια λειτουργίας του αποστολές και από τα δύο μέρη ή μόνο από το ένα από αυτά (ΑΠ 1795/2007 ΧρΙΔ 2007.925, ΑΠ 79/1995 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 483/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 4977/2008 ΕλλΔνη 2009.531, ΕφΑΘ 6480/2006 ΔΕΕ 2007.953). Επομένως δεν συντρέχει περίπτωση αλληλόχρεου λογαριασμού, όταν η συνδέουσα τα μέρη έννομη σχέση δεν είναι τραπεζικό άνοιγμα πίστωσης, αλλά κοινός δανεισμός, όταν δηλαδή η μεν δανείστρια τράπεζα καταβάλλει το δάνεισμα στον οφειλέτη ή με βάση σύμβαση υπόσχεσης δανείου εφάπαξ ή τμηματικά ο δε δανειζόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να το επιστρέψει εφάπαξ ή τμηματικά όπως στην περίπτωση τοκοχρεολυτικού δανείου που αναλαμβάνει την υποχρέωση να αποδώσει σε τακτές προσυμφωνημένες τοκοχρεωλυτικές δόσεις (ΕφΘεσ 3078/2002 ΔΕΕ 2003.958, ΕφΑΘ 3345/1999 ΝοΒ 2000.54). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 806, 807 και 361 ΑΚ σαφώς προκύπτει ότι η σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, ήτοι εκείνη, κατά την οποία ο αντισυμβαλλόμενος προβαίνει σε τμηματικές καταβολές προς τη

Θεωρήθηκε
Εισηγητής

δανείστρια τράπεζα, καθορισμένες εκ των προτέρων κατά χρόνο και κατά ποσό για την κάλυψη παρασχεθέντος δανείου, είναι τελείως διαφορετική από εκείνη του αλληλόχρεου λογαριασμού, οι δε δοσοληψίες από το τοκοχρεωλυτικό δάνειο, ως από τη φύση τους, δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν με την τήρηση ανοικτού λογαριασμού, αφού δεν είναι απαιτητό από την αρχή το σύνολο του χρέους και για το λόγο αυτό: α) κάθε δόση είναι διακριτή από τις υπόλοιπες και διατηρεί την αυτοτέλεια και ατομικότητα της και δεν είναι δυνατή η παρακολούθηση της ως μέρους ενός ετερογενούς συνόλου, που περιέχει κεφάλαιο και άληκτα χρεωλύσια, αλλά και κονδύλια του ίδιου λογαριασμού, τα οποία προέρχονται από διαφορετικές αιτίες, που επιβάλλουν ανομοιογενή μεταχείριση και β) δεν είναι δυνατό το περιοδικό κλείσιμο του λογαριασμού και ο ανά τρίμηνο ανατοκισμός του συνόλου του καταλοίπου, διότι κάθε δόση του τοκοχρεωλυτικού δανείου περιέχει και άληκτους τόκους, οι οποίοι δεν είναι επιτρεπτό να εκτοκίζονται. Κάθε δε συνομολόγηση, κατά την οποία το τοκοχρεωλυτικό δάνειο θεωρείται ως ανοικτός λογαριασμός, είναι παράνομη, αφού γίνεται με τον πρόδηλο σκοπό να πορισθεί η τράπεζα έμμεσα και ανεπίτρεπτα ωφελήματα, που παρέχονται από το άρθρο 112 ΕισΝΑΚ και ιδίως τον ανά τρίμηνο ανατοκισμό (ΕφΘεσ 3078/2002 ΔΕΕ 2003.958). Τέλος, ο νομικός χαρακτηρισμός της συμβάσεως και η επιλογή των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου ανήκει στο δικαστήριο, το οποίο αποφαινεται με βάση τα προτεινόμενα από τους διαδίκους και αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά και είναι αδιάφορη η ονομασία, την οποία έδωσαν στη σύμβαση τα μέρη (ΑΠ 1468/2005 ΕλλΔνη 2006.90, ΑΠ 157/2004 ΕλλΔνη 2004.1642, ΕφΑΘ 5415/2003 ΕλλΔικ 2004.492, ΕφΘεσ 3078/2002 ΔΕΕ 2003.958).

Με τον πρώτο και δεύτερο των περιεχομένων στο από 30.11.2008 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 611/ΤΠ 611/2008 δικόγραφο πρόσθετων λόγων ανακοπής του ανακόπτοντος, ο τελευταίος ισχυρίζεται, κατά την δέουσα εκτίμηση του περιεχομένου του, ότι η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής θα πρέπει να ακυρωθεί ως μη νόμιμη, , διότι σε αυτήν δεν μνονοεύονται, ούτε προσκομίζονται σύμφωνα με την αίτηση αυτής, τόσο η από 14.09.2004 πρόσθετη πράξη αυτής, όσο μια το από 16.07.2004 δάνειο easy business, που αποτελούν αυτοτελείς δανειακές συμβάσεις άσχετες με τη λειτουργία του αλληλόχρεου λογαριασμού, θεωρούμενες όμως παρανόμως

ως απλά κονδύλια του λογαριασμού αυτού. της. Ο ως άνω λόγος ανακοπής είναι παραδεκτός και νόμιμος, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα ανωτέρω στη νομική σκέψη, και στηρίζεται στις προαναφερόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις, καθώς και σε εκείνες των άρθρων 118, 119 παρ. 1, 626 και 630 στ. γ ΚΠολΔ, πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Στην προκειμένη περίπτωση, από τα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και από όλα ανεξαιρέτως τα προσκομισθέντα μετ' επικλήσεως έγγραφα των διαδίκων, για μερικά εκ των οποίων γίνεται ιδιαίτερη μνεία, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η καθ' ης η ανακοπή συνήψε με τον ανακόπτοντα την υπ' αρ.

σύμβαση πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό μετά της από 19.11.2996 πρόσθετης πράξης αυτής, βάσει των οποίων συμφωνήθηκε η χορήγηση στον τελευταίο πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό ύψους 30.000.000 δρχ., με συμφωνηθέν τελικό επιτόκιο 21,75%, αποτελούμενο από το Βασικό Επιτόκιο Χορηγήσεων (ΒΕΧ) και από το Περιθώριο, με την επιπλέον συμφωνία ο εκτοκισμός του λογαριασμού της πίστωσης να γίνεται στο τέλος κάθε ημερολογιακού τριμήνου, δηλαδή 31 Μαρτίου, 30 Ιουνίου, 30 Σεπτεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Σε συνέχεια δε της ως άνω πίστωσης ο ανακόπτων συνήψε με την καθ' ης η ανακοπή α) την υπ' αρ.

πράξη μεταβολής ύψους πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, με την οποία συμφωνήθηκε η αύξηση του ποσού της πίστωσης σε 40.000.000 δρχ., β) την υπ' αρ.

πράξη μεταβολής ύψους πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, με την οποία συμφωνήθηκε η αύξηση του ποσού της πίστωσης σε 132.500,00 Ευρώ, ήτοι ισοδύναμο σε 45.149.375 δρχ., γ) την υπ' αρ.

πράξη μεταβολής ύψους πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, με την οποία συμφωνήθηκε η αύξηση του ποσού της πίστωσης σε 190.756,00 Ευρώ, ήτοι ισοδύναμο σε 65.000.00 δρχ., δ) την υπ' αρ.

πράξη μεταβολής ύψους πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, με την οποία συμφωνήθηκε η αύξηση του ποσού της πίστωσης σε 300.000,00 Ευρώ και ε) την υπ' αρ.

πράξη μεταβολής ύψους πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, με την οποία συμφωνήθηκε η αύξηση του ποσού της πίστωσης σε 400.000,00 Ευρώ.

Θεωρήθηκε
Επίσημα

Περαιτέρω όμως ο ανακόπτων συνήψε με την καθ' ης η ανακοπή: α) την από 16.07.2004 σύμβαση δανείου με την αιτιολογία «EASY BUSINESS» μηχανολογικού εξοπλισμού (με κυμαινόμενο επιτόκιο), με την οποία συνομολογήθηκε η χορήγηση πίστωσης στον ανακόπτοντα ποσού 30.000,00 Ευρώ, με ημερομηνία λήξης 15.07.2009 και καθορισθέν συμβατικό επιτόκιο 10,09% πλέον περιθωρίου 1,00 %, εισφοράς Ν. 128/1975 0,60% και καθορισθέν χρεωστικό επιτόκιο καθυστερήσεων 2,50% και β) το υπ' αρ. 1756/14.09.2004 πρόσθετο σύμφωνο πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, με το οποίο συμφωνήθηκε χορήγηση πίστωσης στον ανακόπτοντα ύψους 100.000,00 Ευρώ, με ημερομηνία επιστροφής του δανεισθέντος ποσού την 12.03.2005, με επιτόκιο 4,85% ετησίως (καθορισθέν με σταθερό σημείο αναφοράς το κατά την ημερομηνία χορήγησης διατραπεζικό επιτόκιο βάσης EURIBOR 7,44%, πλέον περιθωρίου 4,50%, πλέον κόστος τυχόν εισφοράς Ν. 128/1975 0,60%), με επιπλέον συμφωνία, σε περίπτωση καθυστέρησης επιστροφής του ποσού της χρηματοδότησης, για επιτόκιο υπερημερίας 2,00% πλέον του Βασικού Επιτοκίου Χορηγήσεων, με δικαίωμα αναπροσαρμογής αυτού μέχρι το ανώτατο νόμιμο όριο (2,50% σύμφωνα με ΠΔΤΕ 2393/15.07.1996). Στα εντάλματα πληρωμής δε αμφοτέρων των ως άνω συμβάσεων αναγράφεται ως αιτιολογία «Χορήγηση Δανείου με βάση την υπ' αριθ. από 04.06.1996 Σύμβαση Πίστωσης Ανοικτού Λογ/σμού, μετά των μεταγενεστέρων προσθέτων πράξεων αυτής...», ήτοι αναφερόταν η ως άνω σύμβαση πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό και οι μεταγενέστερες αυτής πράξεις, βάσει των οποίων εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, ενώ – συγκεκριμένα στο υπ' αρ. πρόσθετο σύμφωνο πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό – γινόταν μνεία στο περιεχόμενό του ότι αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της υπ' αρ. σύμβασης πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό. Πλην όμως, από το ειδικότερο περιεχόμενο και τους ανωτέρω εκτεθέντες συγκεκριμένους όρους των συμβάσεων αυτών αποδεικνύεται με σαφήνεια ότι δεν αποτελούν ειδικότερα τμήματα χορήγησης πίστωσης της αρχικής υπ' αρ. σύμβασης πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό ή επιπλέον πρόσθετες πράξεις αυτής, αλλά πρόκειται για κοινό δανεισμό, δεδομένου ότι έχει ορισθεί δήλη ημέρα λήξης τους και αποπληρωμής – επιστροφής του ποσού του δανείου (15.07.2009 και 12.03.2005 αντιστοίχως), καθορίσθηκε δε επιπλέον γι αυτές ειδικότερο

επιτόκιο, διάφορο της υπ' αρ. 2346/04.06.1996 σύμβασης πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό, ενώ, αναφορικά με την από 16.07.2004 σύμβαση δανείου «EASY BUSINESS», συνάγεται ευθέως ότι πρόκειται περί τοκοχρεωλυτικού δανείου – εντελώς ανεξάρτητου από την υπ' αρ.

σύμβαση πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό - το οποίο χορηγήθηκε με σκοπό την αγορά από τον ανακόπτοντα μηχανολογικού εξοπλισμού για τις ανάγκες της επιχείρησής του. Απ' όλα τα ανωτέρω αναφερόμενα προκύπτει ευχερώς ότι οι ως άνω δανειακές συμβάσεις αποτελούν, σύμφωνα και με τα προδιαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη - ανεξάρτητα από το νομικό χαρακτηρισμό που επεφύλαξαν τα μέρη σε αυτές - κοινό δανεισμό και όχι σύμβαση πίστωσης με αλληλόχρεο λογαριασμό, ούτε πρόσθετες πράξεις της αρχικώς συναφθείσας σύμβασης πίστωσης μεταξύ των διαδίκων, για τον επιπλέον μάλιστα λόγο ότι στις συμβάσεις αυτές δεν υπάρχει η δυνατότητα αποστολών και από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη. Συνεπώς οι λογαριασμοί με αριθμούς _____ και _____ που χρησιμοποίησε η καθής η ανακοπή για την παρακολούθηση των ως άνω χορηγήσεων βάσει των τελευταίων ως άνω δανειακών συμβάσεων ήταν απλοί δανειακοί δοσοληπτικοί λογαριασμοί και όχι τμήματα αλληλόχρεου λογαριασμού, δεδομένου ότι χρησιμοποιούνταν προς εξυπηρέτηση κοινών δανειακών συμβάσεων. Πλην όμως η καθ' ης η ανακοπή εμφανίζει στην ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής τους τελευταίους ως άνω τραπεζικούς λογαριασμούς ως εξυπηρετούντες την χορηγηθείσα πίστωση δυνάμει της υπ' αρ.

_____ σύμβασης πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό και των προσθέτων πράξεων αυτής, χωρίς να κάνει την οποιαδήποτε ειδικότερη αναφορά στις πραγματικές αιτίες, βάσει των οποίων ανοίχθηκαν οι ως άνω λογαριασμοί, ήτοι στην από 16.07.2004 και στην υπ' αρ.

_____ δανειακή σύμβαση, οι οποίες αποτελούν αυτοτελείς συμβάσεις (κοινού) τραπεζικού δανεισμού. Κατά συνέπεια στην ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής γίνεται εσφαλμένη αναφορά στην αιτία πληρωμής, δεδομένου ότι δεν εμφανίζονται ούτε περιγράφονται οι τελευταίες συμβάσεις ως ανεξάρτητες δανειακές συμβάσεις, αλλά θεωρούνται οι τραπεζικοί λογαριασμοί που ανοίχθηκαν για την εξυπηρέτησή τους ως εξυπηρετούντες τελικώς αλληλόχρεο λογαριασμό, με αποτέλεσμα την εφαρμογή, και ως προς την χορηγηθείσα πίστωση βάσει των συμβάσεων αυτών, των όρων και των

Θεωρήθηκε
Εισπράξις

Σ.ο φύλλο της υπ' αριθμ. 99 /2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Κορίνθου (Τακτική Διαδικασία)

προϋποθέσεων της υπ' αρ. σύμβασης πίστωσης με ανοικτό
λογαριασμό, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η επιβάρυνση του
ανακόπτοντος – και ως προς τα χορηγηθέντα βάσει των συμβάσεων αυτών
ποσά - με πρόσθετους τόκους, ένεκα του τρίμηνου ανατοκισμού, που ισχύει
στις συμβάσεις αλληλόχρεου λογαριασμού.

Κατ' ακολουθία τούτων, και εφόσον αποδείχθηκε η ουσιαστική
βασιμότητα των ως άνω λόγων ανακοπής, θα πρέπει η ένδικη ανακοπή να
γίνει δεκτή στο σύνολό της – παρελκομένης της εξέτασης της νομικής και
ουσιαστικής βασιμότητας των υπολοίπων λόγων ανακοπής - και να
ακυρωθεί η ανακοπτόμενη υπ' αρ. 23/2008 διαταγή πληρωμής της Δικαστή
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου. Τα δικαστικά έξοδα του
ανακόπτοντος, κατόπιν σχετικού αιτήματός του (άρθρο 191 παρ. 2 του
ΚΠολΔ) πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθ' ης η ανακοπή, που
ηττήθηκε, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό (άρθρο 178 παρ. 2 του
ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμόν 23/2008 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών
εξόδων του ανακόπτοντος, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των εννέα
χιλιάδων Ευρώ (9.000,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Κόρινθο την 30^η Απριλίου 2013
και δημοσιεύθηκε, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του
Δικαστηρίου αυτού στον ίδιο τόπο χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των
πληρεξουσίων δικηγόρων τους την 30^η Απριλίου 2013.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

